

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5Er/802/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616207753
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2616207753.3

Uznesenie

Okresný súd Senica vo veci výkonu exekúcie v prospech oprávnených: 1. J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX, XXX XX O. Q., štátny občan SR a 2. J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX, XXX XX O. Q., štátna občianka SR, obaja zastúpení Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX, XXX XX O. Q., štátna občianka SR, zastúpená advokátkou JUDr. Editou Lehocou, so sídlom Štúrova 1267, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 36 079 651 proti povinnému: Q.Á. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. S. XXX, XXX XX Č., štátny občan SR, zastúpený advokátkou JUDr. Ing. Elenou Divko, PhD., so sídlom Gorkého 1, 909 01 Skalica, IČO: 43 431 089 o vymoženie 2.100,00 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na odklad exekúcie a zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Poverením Okresného súdu Senica zo dňa 11.11.2016 bol súdny exekútor JUDr. Eva Šajánková poverený podľa § 45 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vykonaním exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Senici č. k. 10C/137/2010-203 zo dňa 26.11.2013.

2. Dňa 23.01.2018 bol tunajšiemu súdu doručený návrh povinného na odklad exekúcie a zastavenie exekúcie. Uvedený návrh povinný odôvodnil tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 10C/137/2010-203 zo dňa 26.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/17/2014-226 zo dňa 08.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.10.2014, bol povinný zaviazaný prispievať na výživu maloletého J. sumou 135,00 € a na maloletú J. sumou 105,00 € mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, t.j. od 07.07.2011. Od 07.07.2011 je teda povinný povinný uhrádzať výživné na obe maloleté deti v sume 240,00 € mesačne, t.z. že do 15.01.2017 mal na výživnom uhradiť za 68 mesiacov sumu vo výške 16.320,00 €, no uhradil 16.640,00 € a teda ku dňu podania návrhu má na výživnom preplatok 320,00 € a výživné má uhradené v plnej výške, čo preukazuje z predložených poštových ústrižkov. Oprávnení v minulosti podali návrh na vykonanie exekúcie a v uznesení č. k. 3Er/77/2014-35 zo dňa 10.11.2014 v odôvodnení na strane 2 dole súd uviedol, že v čase od 07.07.2011 do 31.08.2013 vznikol povinnému preplatok na výživnom v sume 2.860,00 €. Povinný má za to, že oprávneným ku dňu podania návrhu nedlží na výživnom sumu 2.100,00 €, keďže do 04.08.2016 mal na výživnom preplatok v sume 440,00 €. Rozhodnutím Okresného súdu Senica č. k. 10C/137/2010-203 zo dňa 26.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/17/2014-226 zo dňa 08.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.10.2014, bol povinný povinný prispievať na výživu mal. detí sumou 240,00 € mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, t.j. od 07.07.2011, ktorými rozhodnutiami súd znížil výživné, zaniklo právo ním priznané, keďže došlo k splneniu dlhu a to aj vo vyššej čiastke. Z uvedených dôvodov preto povinný navrhol, aby súd exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil a aby až do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie povolil odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku.

3. K uvedeným návrhom sa vyjadrili prostredníctvom právneho zástupcu i oprávnení, ktorí uviedli, že povinný v návrhu na odklad a zastavenie exekúcie predkladá neustále tie isté dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia odložená a následne zastavená, aké použil i v podaných námietkach voči exekúcii. Súd v odôvodnení uznesenia č. k. 5Er/802/2016-37 zo dňa 18.12.2017 o zamietnutí námietok uviedol i tú skutočnosť, že uhrádzanie vyššieho výživného ako bolo súdom uložené bolo dobrovoľnou vôľou otca a ide o spotrebované výživné, ktoré sa nevracia, námietky povinného v exekučnom konaní sú nedôvodné a nesvedčia o tom, že si povinný splnil svoju povinnosť riadne a včas tak, ako je to uvedené v právoplatnom a vykonateľnom exekučnom titule Okresného súdu Senica č. k. 10C/137/2010-203 zo dňa 26.11.2013. Skutočnosť, že povinný dobrovoľne zaplatil vyššie výživné, než bolo súdom určené nebráni oprávneným domáhať sa vymoženía svojej pohľadávky, nakoľko spotrebované výživné, ktoré povinný dobrovoľne uhradil vo vyššej sume, nie je možné považovať za preplatok. Povinný sa všetkými dostupnými prostriedkami cielene vyhýba povinnosti splatiť dlžné výživné, pričom ku dňu 13.07.2018 oprávnení stále evidujú voči povinnému nezaplatené dlžné výživné v sume 2.100,00 €.

4. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

6. Súd preskúmal návrh povinného na odklad a zastavenie exekúcie a dospel k záveru, že tento nie je dôvodný. Povinný v podanom návrhu na odklad a zastavenie exekúcie uvádza totožné dôvody ako v podaných námietkach proti exekúcii zo dňa 08.02.2017, o ktorých súd rozhodol uznesením č. k. 5Er/802/2016-37 zo dňa 18.12.2017 tak, že tieto ako nedôvodné zamietol. I napriek tomu však možno konštatovať, že predmetom exekúcie je zaplataenie sumy 2.100,00 €, ktorá pozostáva z dlžného bežného výživného za obdobie od januára 2014 do júla 2016, pričom z predložených poštových ústrižkov jednoznačne vyplýva, že otec - povinný v rozhodnom období bežné výživné neplatil riadne, t.j. v plnej výške 240,00 € na obe maloleté deti mesačne, a preto bol návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne. Povinný síce v rokoch 2011-2013 platil výživné vo väčšom rozsahu ako mal podľa rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 10C/137/2010-203 zo dňa 26.11.2013, no výživné nie je možné jednak predplatiť (tento úmysel ani nevyplýval z predložených poštových ústrižkov) a jednak má slúžiť na zabezpečovanie pravidelného uspokojovania základných a i ďalších potrieb mal. detí a má spotrebný charakter. S ohľadom na vyššie uvedené má súd za to, že povinný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku nepreukázal, a preto súd jeho návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Čo sa týka návrhu povinného na odklad exekúcie, tento súd taktiež ako nedôvodný zamietol, nakoľko tu neboli dané dôvody na postup podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku.

7. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v časti zastavenia exekúcie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uznesenie smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Proti tomuto uzneseniu v časti o odklade exekúcie odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).